

Predikan 21 sönd. e Tref.

Kyrkoherde Sten Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige
2017-11-05

I Guds, Faderns, + Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Herre Gud, himmelske Fader, ge mig din Helige Ande, så att jag rätt kan förstå, ta emot och behålla ditt heliga ord. Låt mitt hjärta bli den goda jorden, i vilken din gudomliga säd sås ut, växer och bär frukt till evigt liv. Amen (Ur Mårten Helsings bönbok).

Predikotext (3 årg. Joh. 10:22-30):

Vid den tiden inföll tempelinvigningens högtid i Jerusalem. Det var vinter, och Jesus gick omkring i Salomos pelarhall i templet. Då omringade judarna honom och frågade: "Hur länge ska du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet till oss!" Jesus svarade: "Jag har sagt det till er, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min Fars namn vittnar om mig. Men ni tror inte, för ni hör inte till mina får. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand. Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand. Jag och Fadern är ett."

Ämnet den här söndagen är "Trons fäste". Den kristna tron måste ha någonting att hålla fast vid, ett säkert fäste. Salomo säger i ordspråksboken:

*Den som fruktar Herren har ett tryggt fäste,
hans barn får där en tillflykt (Ords. 14:26).*

1. Otrons fäste är våra egna gärningar

Vår tid är full av olika religioner och filosofier. Ateismen finns överallt, och i skolor och på universitet betraktas det nära nog som en absolut sanning att världsalltet har kommit till genom "Big Bang" och Darwinismen är den lära alla bör rätta sig efter. Men de icke kristna världsreligionerna lever också sitt liv och många finner där sin väg, även i vår del av världen. Man finner den på *gärningarnas väg*. Det gäller hinduismen, buddhismen, Islam, ja, även judendomen och alla möjliga andra sekter. Det gäller där att leva så fromt som möjligt och att utföra de offer och de gärningar, som gudomen eller gudarna kräver. Men kan man på denna väg vara viss om evig salighet? Kan man vara viss om att gå den rätta vägen till himlen? Nej, det är omöjligt. Ingen vet någonsin säkert vem Gud är och vad Han i så fall vill med oss. Ingen kan veta om han har gjort nog eller om mera krävs. Det är ovisshetens monster. Inför döden är så både ateister och anhängare av de främmande religionerna i samma situation - ovisshet, osäkerhet, fruktan för döden och domen.

Även om man förnekar det har varje människa redan genom sin skapelse ett samvete och en medvetenhet om att det trots allt finns en Gud. Det finns en lag om vad som är rätt och orätt och det kommer en dom över alla våra gärningar. Men synden har kommit in i världen och helt förmörkat den sanna vägen till himmelen. Därför famlar alla religioner och ideologier i blindo. Det är som med männen i Sodom som skulle våldföra sig på Lot och hans familj. Herrens änglar slog dem då med blindhet så att de inte kunde hitta dörren (1 Mos. 19:11). Vår stora synd är att vi menar oss förstå allting bättre än Skaparen själv.

Med våra egna religioner, egna ideologier och gärningar stormar vi mot Guds hus. Men Herren själv slår oss med blindhet så att vi inte hittar dörren ditin.

Men även bland dem som vill hålla sig till kristendomen finns otron och blindheten kvar, om inte Gud i sin nåd tar bort den. När Gud befallde Lot att fly ut ur Sodom följde bara hans fru och två döttrar med. Döttrarnas makar, svärsönerna, menade att Lot skämtade och vägrade att följa med (v. 14). Ja, till och med Lots hustru ångrade sig och såg sig tillbaka trots att Gud hade förbjudit det, och Gud straffade henne så att hon blev en saltstod (v. 27). Även i vår tids kyrka är det många som vänder tillbaka eller går sin egen väg. Många som har börjat att gå den rätta vägen till himlen vänder tillbaka och avfaller. Andra upprättar mitt inne i sina kyrkor en helt felaktig väg genom att de blandar in lagen och gärningarna. Paulus skriver om sådana:

Jag är förvånad att ni så fort överger honom som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat evangelium, fast det inte finns något annat. Det är bara några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium. Men även om vi själva eller en ängel från himlen skulle ge er ett annat evangelium än det vi har predikat, så ska han vara under förbannelse (Gal. 1:6-8).

2. Trons fäste är Kristus

Låt oss gå till vår text. Jesus gick omkring i templet vid den stora högtiden, tempelinvigningens fest (hebreiska: Chanukka), och judarna omringade honom för att se vad han tänkte göra och säga.

Man firade tempelinvigningens högtid i Jerusalem i december varje år till minne av hur Judas Mackabeus 165 f. Kr. renade templet efter den syriska kungens, Antiokus Epifanes, vanhelgande. Antiokus hade satt upp en avgudabild av Zeus (Jupiter) mitt i templet och befallt att denna "förödelsens styggelse" skulle tillbedjas. Paulus använder denna historiska händelse som förebild när han talar om Antikrist, som skall sätta sig mitt i Guds tempel (2 Tess. 2:4). Antikrist är motsatsen till Kristus. En antikrist är den som träder fram och förnekar Kristus. Detta skedde när påvedömet trädde fram och mitt i Kristi kyrka gjorde anspråk på att vara Kristi ställföreträdare på jorden. Därför lärde Luther att påven med sin gärningsslära är den store Antikrist, förödelsens styggelse mitt i Guds tempel, och vi håller fast vid detta. Vi ser idag hur fler och fler mindre antikrister samlas kring denne store Antikrist, som vill ha alla kyrkor med sig och som även menar att hedningar kan bli frälsta utan Kristus.

Nej, trons sanna fäste är endast Jesus Kristus själv. Han säger till judarna:

Jag och Fadern är ett (v. 30).

Detta är trons fäste. Jesus är ett med Fadern. Han är Gud själv. Men alla som förnekar detta och predikar så är antikrister. Aposteln Johannes skriver:

"Vem är lögnaren om inte den som förnekar att Jesus är Kristus? Den är Antikrist som förnekar Fadern och Sonen. Den som förnekar Sonen har inte heller Fadern" (1 Joh. 2:22f).

När t.ex. **Jehovas vittnen** säger att Jesus Kristus *inte* är evig Gud är de antikrister. De lär ju att han bara är en "Guds son", som blev skapad av den ende Guden, men att han *inte Guds evige Son*, som har funnits före allt tid. Så lärde också fornkyrkans store förnekare **Arius** på 300-talet. Många följde honom och en tid var den arianska kyrkan i Rom större än den rätttroga kristna. Arianerna hade vackra gudstjänster med mycket folk och t.ex. den kända *silverbibeln* som finns i Uppsala är översatt av en ariansk biskop. När den trofaste **Athanasius** gick emot Arius och anklagade honom för falsk lära utbröt en stor lärostrid, och under långa tider fick Athanasius lov att bo i öknen, förföljd och ensam. Men hans bibliska lära att Kristus verkligen är sann Gud, "född av Fadern före all tid, Gud av Gud,

ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern” (nicenska trosbekännelsen), denna lära segrade och kommer alltid att segra, ty det är Jesu egen lära som vi ser av vår text. Jesus säger ju:

Jag och Fadern är ett (v. 30).

Jesus ger också förklaringen till att både judarna, Arius, Jehovas vittnen och så många andra inte kan acceptera detta. Jesus säger:

Men ni tror inte, för ni hör inte till mina får. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig (v. 26f).

Otrons människor kan aldrig förstå vem Jesus verkligen är. De accepterar inte hans sanna Gudom. De har inte fått sina ögon och sinnen öppnade. De hör inte till Jesu får och lyssnar inte på hans röst. Men den som blivit omvänd av Gud, han är ett får som lyssnar till den Gode herdens röst och följer honom.

3. Trons fäste är evangelium

Judarna ville i vår text veta om Jesu var Messias, Kristus, den som skulle komma.

"Hur länge ska du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet till oss!" (v. 24)

Överallt i Gamla Testamentet finns det profetior som talar om detta, och Jesus hade själv sagt att han är den i Skriften förutsagde Messias, Kristus. Tänk bara på vad han sa i Nasarets synagoga när han hade läst orden ur Jesajarullen:

Herrens Ande är över mig, för han har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig att utropa frihet för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren (Jes. 61:1-2, Luk. 4:16ff).

Här förkunnar profeten **det sanna evangeliet om Kristus**, som utropar frihet för alla som är fångna i synden, syn för alla som är förblindade och frihet för alla som är förtryckta under lagens dom. När Jesus i Nasaret hade läst detta står det:

Sedan rullade han ihop bokrullen, räckte den till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina ögon fästa på honom. Då började han tala till dem: *"I dag har det här stället i Skriften gått i uppfyllelse inför er som lyssnar."* (Luk. 4:17-21).

Så är trons fäste evangelium om Jesus Kristus, Guds evige Son som har dött för hela världens synd. Han har åstadkommit en evig förlossning. Han har köpt oss med sitt blod och befriat oss ur syndens, dödens och djävulens våld.

Men judarna ville inte tro att Jesus verkligen var Messias. De kom bara för att anklaga honom för att han gjorde sig själv till Gud. Men de trodde inte att det var sant, och därför korsfäste de honom. De ville inte nöja sig med att se alla Jesus gärningar och höra hans förkunnelse. De kom med kritik och fiendskap i sina hjärtan, och Jesus säger:

Jag har sagt det till er, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min Fars namn vittnar om mig. Men ni tror inte (v. 25-26).

Så kommer många till Jesus även idag för att kritisera honom. De vill kanske ändå höra till den kristna kyrkan, men inte på allvar ta emot det kristna budskapet. Somliga av dem menar att Bibeln innehåller fel och brister och vill då hellre följa det som passar bäst i samtiden. Andra bekänner visserligen att hela Skriften är Guds ord, men när det kommer till kritan vill de ändå inte **följa** allt vad som står skrivet i Ordet. Även om de bekänner att alltsammans är Kristi ord vill de inte följa Ordet i **allt**. De vill gärna ha sanningen, men inte förkasta lögnen. De vill undvika lärostrider och konflikter för Ordets skull. De säger: Detta är visserligen biblisk lära, men det är för svårt, vi måste istället göra på ett annat

sätt. Så kommer en främmande undervisning in i Guds församling. Så förlorar man fästet för tron.

Men trons sanna fäste är Kristus, och då Kristus allena och Skriften allena. Trons sanna fäste är evangelium. De som för trons skull blir förföljda, hånade och förkastade skall inte tappa modet. De skall vara vissa om förlåtelsen för Kristi skull. Till dem säger Jesus i vår text:

Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand (v. 28).

Många försöker rycka dessa sant troende bekännare ur Guds hand och få dem på fall. Så blev de första kristna förföljda av dem som hellre ville hålla sig till gärningar. Så blev Athanasius förföljd av dem som förnekade att Kristus är Guds evige son. Så går det också idag för alla sanna kristna, som i allt vill hålla sig till Herrens ord och frimodigt bekänner det. Det blir aktade som fridsstörare och extremister, fundamentalister och alla möjliga andra skällsord. Men så skall det alltid gå för de sanna fåren i Kristi lilla hjord. Då skall de inte ge upp och överge Herren och Hans ord, utan desto ivrigare fly till Honom i bönen och hålla sig till hans nådemedel, Ordet och sakramenten. Ty han säger:

Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand. Jag och Fadern är ett (v. 29f).

Detta är den stora trösten för Kristi församling. När världen, djävulen och den falska kyrkan rasar kan de ändå inte rycka Kristi får ur Faderns hand. Ty Kristus lovar ju att detta inte skall ske. Därför är slutorden i vår text så trösterika. Jesus är både sann människa och sann Gud och han bevarar oss alla dagar intill tidens ände.

Amen.

Lovad vare Gud, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte bara må vara ordets hörare, utan också dess görare.

Amen.

Pålysning om kollekt:

Gåvor till predikospridning och församlingens verksamhet mottages tacksamt.

Ev.-luth. S:t Martins församling i Stockholm, Plusgiro 70 96 62-1